DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS, DE RACHITIDE.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;
NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;
PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini subjicit

JOANNES WATSON-SPROULE,
HIBERNUS.

Soc. Chem. Edin.

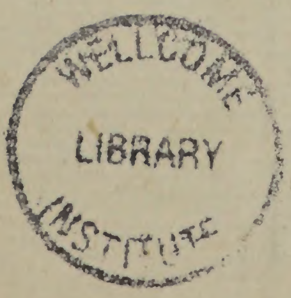
Nec non,

American. Physic. Sodalis.

Ad diem 25. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXVII.

WELLCOME
LIBRARY
INSTITUTE

Ornato admodum viro

GEORGIO NEWENHAM, Jun.

In agro Corcagiensi,

ARMIGERO,

Soc. Chem. Edin. Soc. Honorario;

Nec non,

Dilectissimo patri

GULIELMO SPROULE,

DE ATHLONE,

ARMIGERO;

S. P. D.

JOANNES WATSON-SPROULE.

Conficienti mihi hodie, vir ornatissime, studiorum medicorum curriculum, hoc imprimis feliciter contigit, ut quam almae hujusce Academiae leges occasionem porrigunt, eam lubenter arripiam amicos amicitiae tuae, debitosque haud ingrati animi sensus, palam profitendi. Neque me tibi hic amantissimum Patrem adjungere pigeat; qui etenim paterna meusque benevolentia prosecutus es, proximum quoque in pectore locum tuo quasi jure vindicas et obtinebis; quot autem quantaque vobis debeam, non ex naturae magis imperio, quam ex grata beneficiorum recordatione, nullum unquam vitae tempus ratiove redarguet immemorem.

V A L E T E.

Datum Edinburgi, die 8vo ante Kal. Julii, A. D. 1787.

Mr. Hannisfheet
with Compliments
from his humble Servant
J. W. Sproule

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

RACHITIDE.

ANNO 1650, Gliſſonius in lucem edidit diſſertationem de Rachitide (Anglice *Rickets*) quod quidem nomen morbo tunc temporis per totam fere Britanniam vulgatiſſimo indidit. Ægris illo laborantibus ſedulo aſſedit, plurimaque eorum qui fato occubuere corpora cultro anatomico rimatus eſt. Ex eorum quoque relatione qui ſecum hujuſce morbi detegendae origini adlaboravere, colligere ſe poſſe credidit, illum eſſe novum prorſus et inauditum, atque inter alios qui nuper primo apparuerunt, luem nempe veneream, plicam Polonicam,

 ſcorbutum,

fcorbutum, &c. Rachitidem quoque recenfendam voluit * ; hoc potiffimum argumento fretus, malum fcilicet hoc nunquam a veteribus accurate fuiffe depictum. Hanc Gliffonii fententiam quam plurimi temere amplexi funt, quos propriis diffifos viribus in aliorum verba jurare non pudet. Oculatiores vero medici, inter quos Neapolitanus ille Verardi Zevianus eam prorfus repudiarunt; neque quidquam ad rem facit Rachitidem ideo novorum numero morborum adfcribi, quia a paucis retro faeculis nonnulli hujufce generis veteribus incogniti capita extulere, nec majorem habent vim quae Gliffon aliunde accerfit argumenta; fiquidem illa ipfa, quibus nituntur, teftimonia fic habent: " Nemo hactenus inveniri potuerit, " qui fciret aut oftenderet, vel primum nominis " auctorem, vel aegrotum cui primum nomen " morbi accommodatum fuerit, vel locum pecu" liarem ubi id factum, vel modum etiam quo " inde in vulgus difperfum fuit " †. Unde patet ex eo folummodo hujufce morbi novitatem colligi, quod omnes omnino ante ipfum medici de eo filuiffent.

Atque

* Quantum ex aliorum relatione, diligenti facto examini colligere potuimus. Gliffon. de Rach. cap. 1. pag. 3.

† Gliffon. de Rach. cap. pag. 4.

Atque hic obiter obſervandum, morbos quamplurimos tam varia ſymptomatum cohorte ſtipari, certo fere nunquam ſe ordine prodentium ut aegre admodum ſuos cuique adfectus referamus. Animadvertendum etiam, ſcriptores medicos in deſcribendis infantium morbis mancos admodum et incurioſos extitiſſe, multaque nos hodie latere quae olim in hujuſmodi morbis obtinuerint; quibus autem rite perſpectis, nec tam frequenter occurreret, nec adeo in pejus rueret, hoc malum. Si igitur in veterum operibus praecipua Rachitidis lineamenta deprehendamus, Gliſſonio minime aſſentiendum cenſemus, qui eam novitate inſignire enititur.

Hippocrates Galenuſque infantilem aetatem tabi obnoxiam fuiſſe innuerunt, cujus ille duas diſcriminat ſpecies: unam, ubi ex debiti defectu alimenti marceſcit corpus, alteram, qua laute nutrimenta aſſumuntur. Celſus, ubi de ſpinae inclinatione, eam quoque inter infantium morbos recenſuit *.

* At ubi aetas paulum proceſſit, glandulae, et vertebrarum, quae in ſpina ſunt, aliqua inclinatione, ſtrumae, &c. oriuntur; Celſus lib. 2. cap. 1. lin. 25. pag. 46.

cenſuit. Nec deſunt alii plerique qui propria morbo, de quo agimus, ſigna haud obſcure adumbravere, quos inter Hieron. Mercuralis, Sennertus, Kuefnerus, &c. et imprimis Hieron. Reuſnerus, auctore Zeviano *. Praeterea Boot † (ubi de affectibus omiſſis) ſe in Gallia hunc morbum detexiſſe aſſerit priuſquam Gliſſonio apud Anglos occurriſſet

Cel. Cull. hujuſce morbi quam nitidiſſimam accuratiſſimamque definitionem tradidit, quam idcirco haud illibenter uſurpamus.

DEFI-

* il Reuſnero, il quale viſſe nel ſecolo antecedente al Gliſſonio. Parla egli in una ſua diſſertazione di un male in que tempi molto familiare nell' Elvezia, e nell' Ollanda, il quale era proprio de' fantolini, e li faceva cadere in tanta magrezza, che perduta la carne, appena ſi potevana ſoſtentare ſulle oſſa, quantunque il loro appetito ſi manteneſſe vigoroſo: che oltre a queſto aveano oſtruzioni, il coſtato ſchiacciato, e le gambe curvate in dentro; Zeviani capo 2. pag. 21.

† Boot. de affectibus omiſſis, cap. 12.

DEFINITIO.

Caput magnum, anterius maxime tnmens, genicula tumida, coſtae depreſſae; abdomen tumidum, caetera marceſcentia *.

HISTORIA MORBI.

Atque hic in primis ill. ſcriptori jam citato plurima nos debere alacriter profitemur; luculentam etenim numeriſque omnibus abſolutam hujuſce morbi hiſtoriam exaravit, quae argutam in obſervando ſedulitatem, in deſcribendo accuratam elegantiam, arguit.

Pauciſſimi cum Gliſſonio ſentiunt labem hanc infantibus congenitam obſervari; de hoc Cel. Cul. tacet, dum a Boerhavio † et Zeviano ‡ prorſus

* Cullen. Synopſ. nos. meth.

† infantibus ille nunquam connatus; Aph. de cogn. et cur. morb.

‡ Non ſe veduto mai a naſcere verum bambino con queſto male; Zeviani della Rach. pag. 1.

prorſus denegatur. Sextum inter nonumque a partu menſem, tenellas plerumque victimas adoritur, rariuſque ſecundo defunctas anno adpetere videre eſt *. Primo ipſius inſultu infans ex alacri amoenitate in moroſam fatiſcit ignaviam; roſeus evolat genarum color; corpus paulatim macreſcit; os frontis immaniter prominet; caput prae reliquo corpore excreſcit, inque humerum reclinare obſervatur. Leviſſimi motus, exercitii leviſſimi impatientes inter deambulandum vacillant, humique procumbunt. Haud mediocrem ingerunt ciborum copiam, nedum deficiat appetitus aut langueſcat †. Alvus plerumque ſolvitur quod inter primaria ſymptomata, refragante Gliſſonio, ‡ cooptavit Zevianus §. Dein oſſa molleſcere, ſpinam tibiaſque incurvari, deprimi coſtas, ideoque thoracem in acumen protrudi. Abdomen praeter ſolitum tumet, et ad tactum tractanti durius reſiſtit: nec raro accedunt

* Cullen et Zeviani.

† Vide Cullen vol. 4. pag. 339. necnon Zevian pag. 2. L'appetito ſi mantien vigoroſo, o creſce piu toſto oltre l'uſato; quam quidem ſententiam auctoritate illuſt. Daubent. Hiſt. Nat. fulcit.

‡ Alvi profluvia fortuita ſunt ſymptomata, pag. 201.

§ Il loro ventre talvolta e ſtitico, ſpeſſo troppo ſcorrevole; *Zev.* pag. 3.

accedunt epiphyſium tumores, oſſium praeſertim cylindricorum, unde oſſeam deficere materiam minime mirum. Dentes ſolito tardius prorumpunt, proruptae nigreſcunt, facile franguntur, brevique putres reſolvuntur *. Aliud adeſſe adhuc a caeteris omiſſum ſymptoma affirmat Zevianus, violentam nempe ani contractionem vel corrugationem †; an autem praecox adoleſcat ingenium, aut judicium inſolenter matureſcat, inter medicos ambigitur: haec ita ſe habere Cel. Cullenus et Zevianus opinantur; negat autem Buchnerus; tuſſis nonnunquam ingruit, et operoſa expectoratio, comeſque perſaepe adjungitur febris hecticae non abſimilis; pulſus autem celer et debilis: his crudecſentibus mors accerſitur, quamvis rarius hunc morbum ſubſequatur. Reliqua quae haud pauca ab authoribus annotantur ſymptomata, utpote que Rachitidem minime diſcriminent, recenſere ſupervacaneum ducimus.

CAUSÆ

* Cullen, Zeviani, Rozen von Rozenſtein, diſeaſes of Children tranſlated by Sparman, pag. 269.

† Non debbo tralaſciar un altro ſegno molto propio della Rachitide da niuno degli ſcrittori oſſervato. Queſt' e una grandiſſima contrazione e raggrinzamento dell' anno, per cui la pelle ſi fa oltre modo aderente alle vicine oſſa ſacre e coccigge; Zeviani pag. 5.

CAUSÆ REMOTÆ.

Quamvis hic ingenti difficultatum mole obruamur, annuente tamen graviſſimorum ſcriptorum auctoritate, noxas debilitantes huic plerumque morbo anteceſſiſſe non immerito pronunciabimus.

Hae autem cauſae vel a parentibus nutricibuſve proveniunt, vel ab iis denique cauſis quae ipſos proprius puerulos adficiunt. Et primo quidem a parentibus; triſtem namque ſoboli haud raro tradunt Rachitidis haereditatem; infantulorum vero imprimis cunas infeſtat, quorum genitores aut ipſi hac tabe laboravere, aut chronicis aerumnis conflictabantur; atque ex ſagaci ill Cull. experientia conſtat, labem hanc a matribus ſaepe ſaepius derivari; ab iis vero potiſſimum quae ad ſcrophuloſum habitum procliviores cenſebantur. Secundo a nutricibus; hic nos ulterius progredi vetat imperfectior, earum quae lacti obtingunt, mutationum notitia; nec magis innoteſcit qua ratione infantilem habitum afficiant: neque iis inhaerendum quae Gliſſonius,

nius, Mayow, Floyerus, Zevianus, &c. retulerunt: Quaequidem ſomniaſſe potius, quam obſervaſſe, dixerim. 3tio, De iis, quae ad ipſos proprius infantes pertinent, noxis, non ita manca praeſto eſt certitudo: Hae autem a minori vel majori caloris gradu, vel a potiori aut deteriori ciborum indole, ſcaturiunt; etiamſi huic morbo non parum favere videatur frigidior aëris temperies, attamen ſaevire viſum eſt in regionibus noſtra multo calidioribus, Gallia nempe, Italia, Hiſpania, nec non Auſtralibus Americae plagis, ut apud Boot. Benev. Zevian. Zacut. &c. legere eſt. Huic etiam opportunitatem parit ſubitanea quaelibet temperiei mutatio, a calida praeſertim in frigidam: Monendum item officere quoque adauctum calorem ſive ex nimio ſole, nimiove veſtimentorum pondere infantium corpuſculis circumjecto: Quod quidem haud temere animadvertere Siennenſes Noſocomii St. Mariae medici *. Nec minus ab aëris ſalubritate, quam ab ejuſdem temperie, pendet: Qui enim in aedibus anguſtioribus degunt, ubi immundis aër effluviis inquinatur, liberoque ipſius circuitu impedito, ſtagnando corrumpitur; hos prae caeteris ferocius

* Vide Atti di Sienna, tom. 6. p. 299.

cius infeſtat. A cibo; ex dura ubi paupertate ciborum inſtat penuria, aut ipſorum deteritur indoles, rachitis, aliaeque debilitatis noxae, ſaeva exercent imperia.

Ex lacte aceſcente corpori illato oriundum morbum quidam credidere; levem vero et male ſtabilitam opinionem argumentis Profeſſor ſagaciſſimus Cullen, inſtitutis periculis Joannes Hunter, everterunt. Acida tenuia vir ſolertiſſimus in vaſa ſanguinea injecit, nec ullum inde malum eſt inſecutum; non tamen inficias eamus, quin ex vitiato lacte materno morbus ſit ſaepe oriturus. Plurimos videre eſt cibo ex cereali genere impune utentes. Qui alii corpus debilitant, hi morbi rachitidi anſam praebent; ab ea autumnalem intermittentem exceptam fuiſſe, auctor eſt Sydenhamus. Ex his omnibus fas eſt colligere, quaecunque corpus infirmant, ea omnia morbum inferre.

CAUSA PROXIMA.

Qui rachitidis cauſam proximam quaerit, eum fruſtra tempus terere monet Boerhaavius; quid proprie,

proprie, ait ſcriptor inclytus, hoc ſit quod in corpore facit rachitidem, nemo explicare poteſt. Perpenſis tamen tum ſymptomatis, tum cauſis remotis, medendique ratione, haud temere colligitur in cauſa proxima eſſe materiam nutricem denegatam; et eo credibilior res eſt, quod tali ſententiae ſcriptores eximii annuant. Fatendum tamen, nullam ex opinione iſta rationem reddi cur grandeſcit caput, et glandulae meſentericae indureſcant. Quinetiam ſenſim tument hae partes; an aucta potius ſit abſorptio objurganda, multum ambigitur; his vero objiciendum, exſtare hiſtorias mollitiei oſſium ab abſorptione aucta haud dubie ortae, et turbidam eſſe urinam, et materiem terrenam in cute cerni *. Monent quoque laborantes glandulae meſentericae et corporis totius macies, illatos per vaſa abſorbentia humores non augeri; in obſcuro res ardua verſatur, nec veri quidquid facile ſtatuas.

RATIO

* Vide Phil. Tranſ. Vol. 52. Nec non Lond. Med. Comment.

RATIO SYMPTOMATUM.

Signa generalia.—Languor, motus impatientia, pulſus debilis et frequens, ad debilitatem referendi ſunt quae morbum plerumque antevenit et per totum decurſum adeſt.

Oſſium morbi.—Quod grandeſcat caput explicatu difficillimum. Erroris tamen eam quae apud pleroſque obtinet ſententiam arguerem. Collum caeterumque corpus marceſcunt; hinc forſitan adaugeri caput creditur, et aucta in partibus aliis oſſium mole, caput ſimili malo laboraturum conjicitur; tenui quoque ſolummodo cranium tegitur involucro, nec illius tegumenta ab univerſa macie deteruntur. Profeſſori gravi et eximio Monro, ſolerti medico et in re anatomica pariter et phyſiologica praecellenti, ſolenne eſt ante auditores proferre infantuli caput a rachitide enecati, multa eſt oſſibus ſed aequabilis craſſities; talem ſemper obvenire craſſitiem non ab experientia propria aſſerere auderem; ſi vero ſpecies iſta ſit conſtans, res patet alioquin perobſcura.

Oſſium

Ossium morbi cylindricorum.—Glisson et hunc secutus Mayow fuse de hac re disseruerunt; non necesse videtur hic loci varias, in quas ossa incurvantur, formas recensere; in quemlibet etenim sensum inclinabunt, prout flexiores ipsorum partes prementium musculorum nisui facilius obtemperent. Hinc intelligitur cur femora, tibiaeque, quibus totum corporis pondus suffulcitur, imprimis incurventur, dum brachia, utpote libera, recta permaneant. Cur autem epiphyses laxius connectantur, ex eo conjicimus, quod legitima ossium deficiat materies, et eorundem tumefacta extrema inflammentur.

Spina dorsi incurvata.—Quocunque caput inclinet infantulus et superius corpus incumbat, eo spina flectitur sive dextrorsum vel sinistrorsum, vel antrorsum, deorsum rarius; ista praecipue forma locum obtinet in longe alia spinae laborantis specie cujus tradit historiam Pott; in morbis vero Pottianis nulla adest communis mollities, ulceribus rodentur vertebrarum corpora, et quoniam eorum ope adhaerent vertebrae, incurvatur dorsum pari modo a recto naturae tramite alia deflectunt ossa, costae scilicet, sternum, et nonnunquam in saeviori morbo ossa pelvis.

Tu-

Tumidum abdomen.—Zeviani de tumente abdomine differentis non omnino mihi arridet sententia; ' Durando pero piu a lungo questa morbo-
' sa cagione, il chilo, che per la insolita agrezza
' si viene a lavorare di una ineguale fluidita, nel
' passare nei vasi lattei lascia indietro i piccoli
' grumi, i quali inzeppandosi nelle glandole del
' mesenterio danno origine alle ostruzioni, e nu-
' ova miniera si fanno di agrezza al nuovo chi-
' lo, che soppraviene.' Hoc vero minime constat; quis unquam chylum solito crassiorem in hoc morbo detexit? Et quamvis etiam detexerit, ante occupandas glandulas vasa lymphatica obstrui necesse est. Quin si a densiori chylo talis accideret obstructio, eo brevi magnitudinis est eventura, ut ne minima quidem humoris guttula transiret; indurata et obstructa vasa dissecanti sese offerunt ad indurationis rationem reddendam inflammationem, quantumvis lentam, praecessisse necesse est. Haud facile causas praedisponentes statuerem probabile, tamen videtur glandulis mesentericis impeditis imperfecte chylum elaborari; hinc scilicet inflammatis mesentericis glandulis tumet venter.

Intestinorum debilitas alvum solutam explicat; solvitur praeterea alvus vel ex materie, in intestinis acri, in ventriculo acida, praesente.

Indoles

Indoles maturior non, ſicut exiſtimo, pro morbo habenda, nec, etiam ſi morbus ſit, veri quidquid de re ignota ſtatuendum; nulla igitur de ea verba facio.

PROGNOSIS.

Cum morbum, de quo agimus, raro admodum mors conſequatur, ad eos tantum morbos pertinet prognoſis quos ipſa ſecum trahit rachitis.

Plerumque igitur obſervandum, eo gravius hoc urgere malum, quo ab ortu citius infantilem victimam invaſerit, aut imbecillioribus eadem ſtaminibus conſtiterit; nec magis ſperandum, cum plurima ſimul hujuſce morbi ſymptomata in infantuli perniciem conſpiraverint: Si etenim hoc malum diu ineluctabile perduret, et ſpinae abnormis obtineat inclinatio, ad ſeram uſque ſenectutem labes plerumque pertingit. Quando praeter ſolitum grandeſcit caput, non immerito pertimeſcendum, ne glomeratae aquae vis in ipſius ventriculis aut membranas inter confluat; ſi immaniter tumeat abdomen, ob ſuppuratio-

nem,

nem, vel glandularum mesentericarum schirrositatem, de aegro actum erit et penitus conclamatum. Si autem pectus nimium acuminetur, adeo affici possunt pulmones, ut serius ocyus fatum accersiatur.

METHODUS MEDENDI.

Varia quae varii scriptores sanando huic morbo remedia periclitati sunt, sigillatim hic recensere, operae haudquaquam pretium ducimus; ad rem magis facturi, si medicorum, qui de rachitide disseruere, auctoritates pensitemus, atque ea potissimum seligamus remedia, quae ipsorum vota saepissime secundarunt. In quibusdam enimvero hujusce morbi stadiis, praesertim provectioribus, quam plurima exsurgunt symptomata, quae, tametsi a morbo prorsus aliena, ut phthisis pulmonalis, hydrocephalus, hydrops. &c. summam exigunt sedulitatem, promptissimaque auxilia. Sed nobis praecipua mens est ea solummodo segregare quae oculatae experientiae diuturnitas comprobavit.

Cum

Cum remotae hujusce morbi causae a noxis debilitantibus repetendae sint, (de proxima autem ferme caligamus) eo potissimum cardine versabitur curatio, ut easdem, qua fas est, eliminemus: Quod quidem non aliter praesentius efficiemus, quam

1mo, Universae corporis debilitati obluctando:

2do, Locales sufflaminando adfectus:

3tio, Ossium praecavendo deformitatem.

Ut igitur praecipuo curationis consilio pro virili satisfaciamus, ad tonica, quibus non ulla efficaciora, hoc in primis morbo, remedia confugiendum censemus.

Primas igitur obtinebit ens veneris a Boylaeo nostro tanquam specificum decantatum: Boylaeum hoc remedium ex ferro praeparari censent ill. Cullen * aliique chemistae celeberrimi; non ita autem Benevol. Boerhaav. &c. dum a Zevian. et Mayow summis effertur laudibus, alii aliter de ipsius operandi modo censuere; cum celeberrimo autem Cullen †, inter tonica collocaverim. Neque hic auscultandus Zevian. cujus hac de re sententia humorum nimis patholo-

 giam

* Vide Cullen, Vol. IV.

† Vide Cullen, Vol. IV.

giam redolet: Illud quippe alcalina quadam proprietate pollere ſomniavit, qua coagulatae lactis moleculae extenuantur et diſſolvuntur, venas arteriaſque permeando, ſtimulo quodam de corpore eliminantur. Illud etiam cum rhabarbaro conſociatum quam feliciſſimos praeſtitiſſe effectus, ejuſdem Zevian. teſtatur experientia. Quam plurima adhuc tonica praedicantur, praecipue autem cortex ille Peruvianus: Hunc impenſe ſuadet De Haën, quamvis Cullen noſtro rarius feliciter ceſſerit.

Frigida lavatio.—Nihil hoc remedio praeſtantius exercitatiſſimo Cullen innotuit; nec tantum balneo frigido jam conſtitum morbum levari, verum etiam inſtantem arceri innuit, tonica ſiquidem virtute languidam fatiſcentemque corporis compagem ſolito robore redintegrat. Frigidam quoque lavationem plurimum collaudat * J. Floyer, animadvertitque rachitidem anno potiſſimum 1603 latius ſaeviiſſe, cum tunc temporis apud Anglos in deſuetudinem abiiſſet. Eandem ceu ſpecificam, † D. Edward Baynard, tanquam medelam certiſſimam concelebat Mayow

* Floyer, p. 77.

† Baynard apud Floyer, 335.

yow*. ‘Et quidem (inquit) obſervatione frequen-‘ti expertus ſum, quod ad abdominis intumeſ-‘centiam, quae in morbo hoc valde inſignis eſſe ‘ſolet, tollendam thermarum praedictarum uſus ‘maxime conducat.’ His vero laudibus minime accipit Zevian. ſed ex ratiocinandi prurigine potius quam experientiae teſtimonio oblatrat.

Exercitatio et aër.—Ea eſt oſſium infantilium tenera fragiliſque compages, ut leviſſimam exercitationem aegre patiantur. Non mediocri autem huic morbo levamen afferetur, ſi nutricium quandoque ulnis aſportentur, vel rheda vectentur nonnunquam; leni ſic etenim motu, ipſis interim quieſcentibus, pueruli jactitantur, nec ipſis minus profuerit ſalubriori ſemper aura refocillari: Hinc intelligimus cur, in febre hectica, tam ſalutares ediderit effectus aegrotos funiculis appenſos alterno librari motu, neque eos cum D. Carmich. Smith † ſedanti motus potentiae debitos referemus, quin majore pulmonibus ſalutiferi aëris influxui potius tribuendi ſunt.

Fric-

* Mayow, 116.

† Vide D. C. Smith's pamphlet on the Effects of Swinging.

Frictiones a plerisque etiam scriptoribus praecipiuntur, nec immerito: Moderato caloris gradu infans foveatur, neque justo nimium, minusve vestiatur.

Auctoribus Glisson * et Mayow †, emetica nonnunquam propinanda; haec autem incusat Zevian. ‡ quippe quorum acrior vis est quam quae sensiliori infantulorum ventriculo conveniat: Hic tamen ill. Cullen prorsus assentimus, qui emetica ea mente exhibet ut canalem alimentarium succutiendo obstructa abdominis viscera expediat ||. Eodem ferme consilio mitia putat adhibenda cathartica, quibus leniter intestina stimulentur, novisque corroborentur viribus: Ab iis vero abstinendum, si forte morbo (cui non admodum insolenter) alvi profluvies accesserit comes. Cum emetica omittantur, lenis instituatur purgatio, et per intervalla iteretur, monet Mayow; immensam dein medicamentorum explicat farraginem, quae inter eminent Rhabarbarum tartarique cremor; calomel. nonnunquam usus est.

Ab

* Glisson, p. 344.
† Mayow, p. 131.
‡ Zeviani della Rach. p. 98.
|| Cullen, Vol. IV.

Ab his raro admodum Zevian. * abhorret. Inter reliqua, quae adhibentur auxilia a De Haën, *teſtacea* non omittuntur; nec defuere qui ſanguinis detractionem ſuaſerint; haec autem, ut ſperamus, curatio jamjudum obſolevit.

Id genus alimentorum caeteris anteponendum cenſemus, quod facili digeſtione ſubigitur; neque lac curationi officere obſervavit Cullen; nec eſt, cur tantopere farinacea criminemur, ſi modo ita propinentur, ut faſtidioſo infantium guſtui minus ſordeſcant: An autem iſtiuſmodi indolis cibi reperiendi ſint, qui oſſeae materiei ſecernendae prae caeteris inſerviat, adhuc videtur in obſcuro deliteſcere.

Applicationes locales.—Varii varias excogitarunt medici machinas, quibus incurvandis oſſibus praecaveretur, aut jam incurvata reſtituerentur: A cel. Monro nonnullae praedicantur, quae medicantium vota imprimis obſecundant. In Act. Acad. Chir. Pariſ. a doc. Vaſcher machina quaedam adumbratur, et nobis aptiſſima videtur quae ſpinae inclinationi apprime obſtet, nec iniquo interim pondere infantulum obruat.

* Zeviani, p. 100.

FINIS.